

Plébániai Hírlével

Zarándokolunk II.

„A hit útján” a ferencesekkel

„Urunk, tölts el minket békével és örömmel!” – fohászkodtunk a május 24-i zarándoklaton. Az út kezdetén buzgón elmondott napi Reggeli dicséret fent idézett fohászaival összecsengtek a Jubileumi Szentév imájával.

Egy autóbusszal indultunk közel ötvenen, a remény zarándokai, hogy felkeressük az egyházmegye szentjeinek nyomát. János atya vezetésével, Norbert testvér kíséretében felkerestük azokat a templomokat, ahol a pápa szándékára, a feltételek teljesítésével teljes bűcsút nyerhetünk magunk vagy elhunyt szeretteink számára. A kis zarándokfüzet tartalmazta az információkat a helyszínekről, a kapcsolódó szentek életrajzát is megismerhettük belőle.

Több generáció vett részt a zarándoklaton, s nem csak a kisebbeknek volt izgalmas a helyszíneken a pecsét beütése az aktuális oldalra, hanem a rejtkehely megtalálása is élmény volt.

A szervező atya a térkép alapján állította össze az útvonalat. Celldömölk volt az első állomás. A kiscelli búcsújáráshoz Szent II. János Pál pápa imájával kértük, hogy a Szűzanya terjessze ki oltalmazó palástját népünkre, családjainkra. Ez a szombati nap Szűz Mária, Keresztények Segítsége ünnepe, oltalmát kértük utunkra is.

Csehimindszenten, szülőhelyén Mindszenty bíboros hercegprímás boldoggá avatásáért imádkoztunk, hogy mielőbb Egyházunk szentjei között tisztelhezzük.

A vasvári plébániatemplomban a testvér-szerzetre, a domonkosokra emlékeztünk szeretettel, s buzgón és bizalommal mondtuk imánkat a Vasvári Szűzanyához.

A következő állomáshelyig, Zalaegerszegig, mint más szakaszokon is, buzgón mondtuk a rózsafüzért, vagy énekeltük a legszebb Mária-énekeket. A zalaegerszegi Szent Mária Magdolna templomban alázatosságot, szolgálatkészséget

kértünk mindennapjainkra, és esedeztünk bűneink bocsánatáért.

Pusztacsatár nemzetünk történelmét, örömeit és fájdalmait, sikereit és tragédiáit őrzi. Itt Szentmise keretében is bízva emeltük fel szíveinket, s kértük: „Ó, Szűzanyánk, véd meg a népedet!” János atya prédikációjában felhívta figyelmünket mindarra a természeti szépségre, melyet nekünk teremtett az Isten, s kíséri utunkat. Kérte, tegyük le szívünk, lelkünk szépségét, gazdagságát ide, Szűz Mária elé, hogy közvetítse Szent Fia felé. Mondjunk köszönetet mindenért, amit kapunk az élet során, hogy szívünk ebből a gyönyörűségből táplálkozhat. Isten adja, hogy belső lelki örömben térjünk haza utunkról. Itt mondtuk el közösen az előírt imát az összes bűnök megbocsátásáért, eltörléséért.

Ezen a gyönyörű kegyhelyen a csodálatos időjárásnak köszönhetően a természetben fogyaszthattuk el tarisznnyából ebédünket.

Körmenden azt kértük imáinkban, hogy lehessünk mi is, mint Boldog Batthyány Strattmann László, Krisztus szeretetének tanúi szóval és tettel az emberek között.

Szentgotthárd-Zsida Jó Pásztor kápolnájában felidéztek Kovács Sándor püspök úr búcsúbeszédét, amit Brenner János koporsója fölött mondott 1957-ben. Kalandos módon találtuk meg a pecsétet a bejárat sorompó szomszéd-ságában.

Még titokzatosabb volt a kőszegi Kálvária-templom elvesztett pecsétjének pótlása. A Kálvárián Szent Benedek imáját csak azok közvetítették, akik a hosszú nap végén még bírtak akkora erővel, hogy a stációk mentén felmenjenek a pazar kilátású Szent Kereszt felmagasztalása titulusú templomba.

A Szent Viden szolgálatot teljesítő verbita atya egy családi esemény miatt nem volt jelen, így az ottani pecsételést János atya fogja pótolni.

Hazafelé énekekkel, az Esti zsoltosmával köszöntük meg a szép, felemelő napot azzal az ígérettel, hogy a három kiemelt szombathelyi templomot is felkeressük még a Szentévbén akár egyénileg, vagy családtagjainkkal.

„A jubileumi Szentév kegyelme élessze fel újra bennünk, a Reménység Zarándokaiban a mennyi javak utáni vágyakozást, és árássa el az egész világot Megváltónk örömeivel és békéjével!” (Magyar Sándorné)

Ülésezett a Képviselő Testület

Kezdőimánk a Naphimnusz volt.

A napirendi pontokban rögzített sorrendben haladtunk az ülésen. Az előző jegyzőkönyv közvetlenül a találkozásaink után megjelenik a Hírlevélben, ezért ennek a felolvasását mellőzzük, ilyenkor van lehetőség az esetleges észrevételek megtételére.

Első pontunk az április-májusi eseményekről szóló rövid beszámoló volt a plébános részéről. Az itt elhangzottak mind szerepelnek hétről-hétre a Hírlevélben. Ilyenkor csupán egy-két mondatos reflexióra kerül sor.

Az idén is akarunk plébániai közösségi napot tartani, és a szentmisével, körmenettel kívánjuk az Úrnapját is megünnepelni. A közösségi nap témája több szempontot is felvett: a közösségünk ünnepeljen-e inkább vagy missziónak teremtsünk alkalmat? Sok program, játék vagy a beszélgetés legyen-e hangsúlyosabb? Az idősebbek tekintsék úgy ezt az alkalmat, hogy erről ők sem hiányozhatnak! A családok figyeljenek arra, hogy mindez értük van, lehetőleg ne menjenek más helyre! A rendház udvara kedvesebb nekünk, mint a Gayer-park. Naphimnusz éve van, a programok épüljenek eköré!

Harmadik témánk az örökségvédelemhez és név szerint Máti Barna mérnöki irodájához kapcsolódtak. Milyen ügyeink vannak függőben: (ablak-osztás, északi templomkert, templomhajó falszín, - burkolat, szentély falkutatás, hajó bútorzatának kutatási terve és kutatása, hajó berendezési terve), és milyen tervekkel kívánunk rövidtávon még foglalkozni (a Szent Erzsébet-térre kirakni a domborművet, a fémtorony-elszívó eltávolítása, infra fűtőfólia energiatakarékos padfűtési megoldás?)

A nyári programtervből a június, július elejét tekintettük át. Templomi naptárunkból ezek mind követhetőek. Örömmel nyugtáztuk, hogy nyári táborozásunkhoz félmillió forint kormányzati támogatásban részesült a közösségünk.

Még május elején arra kért a római központunk, hogy a 2009-ben készített plébániai evangelizációs programunkat vizsgáljuk felül. Egészen helyi szintekre lebontva. És két kérdéscsoportra válaszoljunk: szeretnék naprakésszé tenni ezt a dokumentumot. A válaszádra adott idő rövidsége miatt a plébános válaszolt ezekre a kérdésekre, és most mindnyájan megkaptuk a teljes anyagot.

2020-as egyházközségi képviselőtestületünk megbízatása ez év novemberében lejár, ezért az ősz folyamán új testületet fogunk választani. Erről is röviden tájékozódunk. Majd felköszöntöttük világi elnökünket, Dr. Gyenese Balázst akolitussá avatása ünnepéhez kapcsolódóan.

A Regina Caeli énekével zártuk a EKT-ülést. Legközelebb egy hónap múlva találkozunk.

Ferences zárandoklat a Kaukázusban

Május 22-29. között Grúziában és Örményországban voltam ferences szervezésű zárandoklaton. A szervezők arra vállalkoztak, hogy 6 teljes nap alatt autóbusszal fölkeressük a két ősi keresztény ország legismertebb szent helyeit. Minden nap egy-egy grúz, ill. örmény szent életével ismer-

kedhettünk meg.

Kora reggel érkezünk a kutaiszi repülőtérre, s az ország fővárosába, Tbiliszibe tartva megállunk Mtskhetaban, az egyik legrégebbi grúz városnál, ahol a híres Dzsavari kolostor is található. A város római katolikus templomában miséztünk, melyet az 1863-as lengyel fölkelés után ide száműzöttek építettek a XIX. században. A templom lengyel plébánosától megtudtuk, hogy az országban 8 római katolikus plébánia és 9 filiális egyházközség van. Itt székel az olasz származású püspök, Giuseppe atya. A szentmisén velünk együtt részt vett a magyar nagykövetség is, aki másnap, a szállodában bemutatott szentmise után ismertetést tartott számunkra Grúziáról. Szombaton a Mtkvari folyó két partján elterülő város megtekintése volt a program. A csodálatos fekvésű, hegyek koszorúzza város zárán-doklatunk legszebb helyszíne volt. Az egyik templomban ünnepélyes gyermekkeresztelés részesei lehettünk. Fantasztikus férfikórus énekelt, a rokonság ünnepi ruhában vett részt a szertartáson, melyen jól követhető volt a pap szülőkhöz szóló prédikációja és a hitvallás kérdéseire adott válasz. Turisták sokasága szemlélte a nem mindennapi eseményt. A pap templomhajó nagy keresztelő kútjába állította a fiúcskát és háromtenyényi vízzel megkeresztelte, majd 10 helyen megkenste szent olajjal. Imádságos légkör vette körül a liturgikus eseményt. Vasárnap a Kazbeki hegycsúcs (5047 m) és a Gergeti kolostor volt utunk célja. A hatalmas sziklák között a szerpentine hadiút a hágón át vezet Oroszországba. A hegyek látványa, a hófödte csúcsok a Teremtő dicséretére indítottak.

Hétfőn gyalog átmentünk Örményországba, ahol először a Sevan tó félszigetén álló kolostorkomplexumot tekintettük meg. Jerevánban a szovjet korszak elején a régi épületeket parancsra lebontották, de az elpusztított templomok helyére az ország függetlenné válása után újak épültek. Árnyékként kísért bennünket a Jereván közelében álló hófödte csúcsú Ararat-hegy (5137 m), melyen a hagyomány szerint Noé bárkája a vízözön után megállt. Szerdán fölkerestük Ecsmiadzinban az Örmény Apostoli Egyház központját, mely egy impozáns épületegyüttes kolostorral és papi szemináriummal. Múzeumában őrzik többek között a szent kereszt ereklyéjének két darabját, valamint Noé bárkájának egy megkövesedett deszkáját. Holtfáradtan, de lelki élményekben gazdagon értem haza Szombathelyre. (*Ferenc atya*)

Hirdetés

Vasárnap este 6 órától hétfő este 6-ig havi rendszeres 24 órás szentségimádásra hívjuk a kedves testvéreket!

Jövő vasárnap Pünkösdvásárnap. Ezen a napon 23 fiatal testvérünk kéri a bérmlás szentségét a 10.00-kor kezdődő szentmise keretében a Székesegyházban. Gyóntatásuk 6-án, pénteken itt a templomban a 16.00-kor kezdődő székesegyházi próba után közvetlenül lesz.

Június 14-én plébániai közösségi napot tartunk délután 14.00-tól a rendház kertjében. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!